

Dění a změna / Změna a dění

Dění není pouhou postupnou řadou okamžitých změn, ale má jakousi svou kontinuitu. Tato kontinuita může být někdy jen zdánlivá (protože jde vlastně jen o „setrvačností“); pokud zdánlivá není, je založena na aktivitě nižších událostí (a jejich subjektů). Na rozdíl od změny, která je chápána jako okamžitá, momentální, dění předpokládá jakousi souvislost předcházející fáze s následující. A to zase předpokládá jakousi organizaci do „řad“. Když tato organizovanost pokročí na vyšší úroveň, dochází k uzavření určité části dění do jakýchsi mezí či hranic, takže můžeme např. mluvit o počátku dění nebo o jeho konci. Pokud je toto uzavření (které je vždy relativní a tedy za určitých okolností prostupné), můžeme mluvit o dění událostném, tj. můžeme je považovat za (opět relativní) „celek“.

Jazykově: blízké je slovo „dějství“, které ukazuje především na divadelní provedení hry. Anglicky to zní buď „events“ nebo „proceedings“. Francouzsky to lze přeložit jako „événement“ nebo také „occasion“ (spíše příležitost) či „incident“. Německy lze také říci „Ereignis“ nebo „Vorfall“; i Vorkommnis, případně i Begebenheit. To vše okazuje ovšem spíš na „událost“ než na dění, tj. událostné dění.

(Písek, 130520-2.)